

ХРИСТО ФОТЕВ
НА УЛИЦАТА ДО ГОЛЯМОТО
ПРИСТАНИЩЕ...

chitanka.info

На улицата до голямото пристанище —
единствената улица в живота ми —
танцуваха внезапните момичета
и въздуха извайваше бедрата им.
Мъжете се отпускаха по стълбите
и уморени — тъмните им мускули
прибираха крилете си... Жените им
се търсеха във мъжките им погледи.
Унесени — децата се притискаха
в трептящите им хълбоци. Прозорците,
които се люлееха от вятъра,
изстрелваха блестящите си ножове,
но никой не умираше.

Танцуваха
и пееха внезапните момичета.
Китарите нестово ликуваха,
защото лятото е във средата си,
в самата си сърцевина — завършено
и съвършено в своето присъствие...
Защото сянката му е в нозете ни
и толкова е хубаво във въздуха
на улицата... В девет и петнадесет,
в средата на танцуващата улица
премина лъчезарно погребение...
Ковчега се люлееше във дланите
на близките, които се усмихваха.
Старицата заспала на леглото си.
Повикали я... Тя не се събудила.

Китарите.
И на върха си —
Лятото.

Танцуваха внезапните момичета.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.